

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei archidiocesane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr.
pentru fiecare publicare.

Din cauza sf. sărbători a „S. Prooroc Ilie” Noul procesim va apără Marți în 24 Iuliu v.

Nr. 4552 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului scolar 1890/91 sunt de a se conferi din fondurile archidiocesane 15 stipendii (4 din fundația Moga, 11 din fundația Francisc-Iosefină) pentru elevii din despărțemantul pedagogic al seminarului archidiocesan de aici, tot cîte de 60 fl.; apoi din fondul seminarial (fundația Ecaterina Raț) un stipendiu de 30 fl. pentru un elev sărac dela institutul seminarial archidiocesan pedagogico-teologic de aici.

Concurenții au să și prezenteze suplicele la consistoriul archidiocesan inclusiv până la 15 August a. c. stil. vechi, instruite cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali.

b) testimoniu scolastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă.

c) atestat dela primăria comunală despre pozițunea socială a părinților, și despre starea lor materială, și

d) eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, din ședința senatului scolar, ținută la 12 Iuliu, 1890.

Consistoriul archidiocesan.

Nr. 4551 Scol.

Cu începutul anului scolar 1890/91 sunt de a se conferi din fondurile archidiocesane următoarele stipendii:

2 stipendii à 100 fl. și unul à 60 fl. din fundația „Francisc-Iosefină” pentru tineri din archidiocesă, cari studiază, și sunt lipsiți de mijloace suficiente pentru studii.

Concurenții au să și prezenteze suplicele la consistoriul archidiocesan inclusiv până la 15 August stilul vechi anul c. instruite cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali.

b) testimoniu scolastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă.

c) atestat dela primăria comunală despre pozițunea socială a părinților, și despre starea lor materială, și
d) eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, din ședința senatului scolar, ținută la 12 Iuliu, 1890.

Consistoriul archidiocesan.

Nr. 3734 Scol.

Cu începutul anului scolar 1890/91 sunt de a se conferi două stipendii cîte de 500 fl. din fundația „Moga” pentru studiul de filosofie ori de drepturi.

Aspiranții la acestea stipendii au să și asternă suplicele la consistoriul archidiocesan în Sibiu până la 10 August a. c. calendar vechi, incluzând documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna la care aparțin, despre aceea: că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu scolastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt trupesc sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițunea socială a părinților și despre starea lor materială;

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicanții au să număreze suplicele lor totodată și institutul de invățămînt, la care voesc să și facă studiile.

Sibiu, din ședința senatului scolar, ținută la 7 Iunie, 1890.

Consistoriul archidiocesan.

Sibiu, 18 Iuliu.

Așa numitul sezonul mort în politică a fost consacrat afacerilor bulgare, și începînd cu detronarea principelui de Battemberg, cele mai importante acte în viața de stat ale Bulgariei s-au petrecut în sezonul mort.

Guvernul domnului Stambuloff a crezut de cînd să iasă din rezerva de până acumă față cu suveranul turc, și precum se știe prin o notă energetică să a adrasat la sultanul pentru a luă pașă în scopul recunoșcerii principelui de Coburg, și pentru regularea referințelor bisericescîi în Macedonia, unde prigonirile clerului grecesc neliniștesc mult pe bulgari. La cetirea acestei note energice lumea politică a rîmas incremenită, și cercurile politice s-au și grăbit a declară, că statele vecine n'au nici o înri-

rință în afacerea acăsta, că ea să a făcut pe socotela guvernului bulgar, fără de a fi consultat pre reprezentanții marilor puteri. În legătură cu acăsta desprobare mascată, foile politice din Viena și Berlin au condamnat pe față procedura guvernului bulgar, tacând nota de pas neprecugetat, și cu deosebire combatînd partea, care privescă luarea în apărare a intereselor bisericescîi din Macedonia.

In scurt timp pîrta otomană a răspuns la nota guvernului bulgar prin denumirea de trei episcopi bulgari în Macedonia.

Din estrem în estrem. Precăt de mult a înstrînat pe omenei politici pasul resolut al guvernului bulgar, pe atât de mult i-a nimit efectul, ce a avut acest pas, și denumirea episcopilor bulgari pentru Macedonia a fost considerată ca cel mai mare triumf al guvernului bulgar, ca primul pas, ca și cestiginea cu alegerea principelui să fie definitiv regulată în favorul politicei urmărite de bulgari.

Abia s'a domolit însă surprinderea causată prin denumirea de episcopi bulgari în Macedonia, și deja firul telegrafic ne aduce altă surprindere.

Din estrem tot în estrem.

După scirile mai prospete la protestul ridicat de Rusia guvernul turcesc a sistat execuțarea ordinului cu denumirea de episcopi bulgari în Macedonia.

Protestul Rusiei a făcut impresiune deplorabilă în întregă Bulgaria, și putem știe, în întregă presă europeană.

Rusia a considerat concesiunile făcute bulgarilor ca slabiciune din partea guvernului turcesc, o a tacat de insultă la adresa țărului, care nu recunoște de legală starea de lucruri în Bulgaria, și amenință cu urmările cele mai funeste.

Acuma a devenit de tot critică pozițunea guvernului din Sofia, care a amenințat, că dacă guvernul turcesc nu va pune capăt stărilor de lucruri actuale, atunci va trebui să ia insuși guvernul bulgar cauza în mâna sa, și să facă după cum îl va taia capul.

In impasul acesta întrégă opinionea publică este pe partea guvernului bulgar, și condamnă pășirea Rusiei, considerând-o ca amestec în afacerile interne ale Turciei.

Pășirea Rusiei se consideră abandonarea politicei de până acumă în orient, ea se privescă ca începutul unei acțiuni mai pronunțate. În legătură cu acestea se aduce și sforțarea radicalilor în Sârbia.

Ce va urmări din constelația așa schimbată, ne va arăta viitorul cel mai deaproape.

Oglinda plugarilor

după

Fritz Möhrlin

prelucrată de

I. C.

XVII.

Spiculatori.

(Urmare din Noul 75.)

Bietul Calistrat plin de mânie dice:

Dacă am luă în considerare folosul, ce li-l aduc omenei acăstă cărare, și dacă am compară apoi paguba, ce mi o aduce mie, călcându-mi o parte însemnată din holdă în picioare, atunci deu nu sciu, ce vor putea să spui, că este un tîcălos și un om de nimica. Dacă a vrut să se înțeleagă cu mine despre așa ceva, putea veni cu vorbe bune la mine, că știe, unde imi este casa, și cine să poată să facă socotela, acuma nu o face odată cu capul, nici atunci dacă mi-ar pune cinci sute bune pe masă.

Odată se plânse Calistrat unui vecin: șicindu-i, „dacă ar fi Leonte un om de omenie, cu care te-ai putea înțelege, atunci el și ar închide grădina, și atunci nu ar mai trece nimeni preste holda mea, pe omenei din curtea lui incă er putea opri, căci lui tot nu-i aduce acăstă cărărușă mai nici un folos. El totuși ar trebui să vadă, cătă paguba am eu, ui-

tăndu-me a jale cum imi calcă omenei holda, când e în părăgă.

Vecinul acesta nu avea alt ceva de lucru, decât să spună că este lui Leonte, șicind, că Calistrat a spus, că tu esti un om fără obraz, cu tine nu se poate înțelege nimeni, că tu esti totă vină de i se calcă holda lui în picioare, și cu flăcări de felii acesta l'a adus pe Leonte în furie, el în loc de a face pe voia lui Calistrat să mănie mai tare pe el.

Acum nu me învoesc de loc să spui Leonte, dacă a spus el așa ceva de mine, acum lasă-l să vedem, unde va ajunge, atâtă pot să spui, că este un tîcălos și un om de nimica. Dacă a vrut să se înțeleagă cu mine despre așa ceva, putea veni cu vorbe bune la mine, că știe, unde imi este casa, și cine să poată să facă socotela, acuma nu o face odată cu capul, nici atunci dacă mi-ar pune cinci sute bune pe masă.

Așa purtă acest vecin atât vorbele lui Calistrat, că și ale lui Leonte prin sat, și prin așa ceva a adus o certă și ură între acești doi vecini, care le-a amărit totă viață.

Ei credeau, că vecinul acesta le vrea binele, lin-guindu-se acum pe lângă unul, acum pe lângă altul, ei îl țineau de un pretin bun de casă, și el a vîrbit pe dracul între ei.

Acolo se află nesce femei, cărora încă le place a purtă minciuni de felii acesta și a vîrbi certă în-

tre omenei, eu cunosc o femeie de acăstea în comuna A. Acesteia încă îi place a învățbi omenei, și acăstei o face numai din ură, că nu poate fi și ea ca omenei cu rînduile la casă, adeca cu bărbat, are o avere frumoșică și e și harnicuță, dar se feresc bărbății de ea, ca dracul de tămâie, și cine o strică, nimeni, decât gura ei cea afurisită. Nu să intâmplat nesce vorbe în vre o casă îndată să spui, că s'au bătut și multe altele, omenei mai de rînd o batjocură potracă, ér dascălii și cantori și dic „Agentia Havas”, o atare femeie este în stare a strică pornelele cele mai bune, dar să nu mai vorbim de femei, că cu ele nu o gătăm până e lumea, să vedem cum mai stă lucrul cu Leonte și Calistrat. Această precum am vîndut au apucat pe calea dracului. Leonte nu și-a îngrădit grădina și el înadins își trimite servitorii și copii pe cărarea acea de fi calcă holda lui Calistrat. Aceasta de nou trage brcazdă cu plugul de lungul cărărușei, ca să nu i mai calce nimeni preste holda lui, dar ce să vezi, Calistrat a fost părît din partea lui Leonte antistie comunale, și acăstea i-a brodit judecata așa încât bietul Calistrat avă să plătescă o pedepsă de patru zloți buni în fondul cel fără fund a comunei, și trebuie să scăzi cu toții, că cînd ajunge odată lucrul până la pedepsă, atunci nu să poată potoli așa ușor.

(Va urmă)

Revista politică.

In mai multe rânduri s'a ocupat presa monarhiei noastre cu liniile de fer proiectate, cari să faciliteze transportul către orient, și precum am anunțat și noi la rândul meu, guvernul român s'a învoit cu guvernul ungar ca să se construiesc acele linii încă cât se poate mai curând.

Nu totale foile sunt de acord cu liniile proiectate, și inspecial unele fii din Anstia, cari văd o asigurare și mai mare a intereselor economice și industriale ale Ungariei, sunt ore cum jaluse de impulsul puternic, ce se dă acestei acțiuni.

Și presa străină urmăresce cu deosebită atenție aceasta cestiu, și laudă puternica inițiativă a ministrului de comerț Baross pentru politica sa economică și-l distinge ca pe un bărbat de stat care în anii din urmă a imprimat sigilul politicii economice. „Allg. Ztg.” din München, ocupându-se cu aceasta cestiu, scrie între altele: Două mari cestiu preocupa acum pe conducătorul ministerului de comerț ungar: aplicarea tarifului pe zone la mărfuri și sporirea rețelelor liniilor ferate spre Ost către România prin construirea duor linii noue în Transilvania.

Cu acest proiect a isbit el erăși în Austria, căci prin aceasta e temerea a se reduce comunicatiunea din Moldova preste Galia la Viena, și cu drept, căci nimenea nu va face incunjur po la Lemberg, când poate călători direct preste Pesta. Dar în fine trebuie să se întâmple ceva pentru a ridică legăturile de comerț scăzute, în urma răsboiului valam cu România, și ceea-ce se întâmplă cu Ungaria, atinge și pe Austria. Din datele statistice e evident, că exportul austro ungăr spre România dela 154 milioane franci în anul 1883 a scăzut în 1886 la 93 5 milioane, și anul 1887 a adus o scădere erăși de 47 milioane. De aceea e intențiorul lucru ca prin moderarea tarifelor comerțului și industria monarhiei să fie scutite de alte perdeuri, și aceasta se întâmplă ușor, dacă un mare complex din liniile ferate se află în mâna statului, și ca statul astfel să nu influențeze numai pe baza legilor existente, ci și pe baza concurenții. Pentru ca înse acesta să se realizeze este în prima linie necesitate pentru conjuțiunea liniilor cu România. Ministrul ungar voește să realizeze aceasta cu scop ca să deschidă nou teren comerțului și industriei Ungariei.

Cestiu, că vor luă parte sau nu germanii din Boemia la expoziție regniculară boemă ce se va face în Praga s'a deslegat cu hotărîrea, că germanii să participe. Discursurile însă, ce s'au ținut cu ocazia unea desbaterei comitetului de executivă culminată într'aceea, că bucuria, ce s'a manifestat cu ocazia unea pactului între cehi și germani a fost prematură. Pactul a devenit iluzoriu prin atitudinea cehilor, încât de o împăcare ceho-germană nici că s'ar mai putea vorbi, cel puțin pote să se vorbească de o apriere a germanilor de guvern, care a și voit să efectueze pactul. Spiritul agitate abia s'au putut calmă, și numai după ce a intrevenit conducătorii: Plener și Schmeykal s'a putut lăua decisiunea, carea s'a formulat ca o dorință unanimă, că germanii să mai accepte încă puțin timp. Acest termin e ficsat pără la siunea viitoră dietală, și dacă pană atunci transacția nu se va ratifica, germanii vor avea din nou să înceapă lupta. În manifestație solemnă, ce se va adresa poporului german din Boemia se vor espune momentele însemnante și causele, care ii determină pe germani să intre lupta. Prima cauză e rezistență încăpăținată a cehilor tineri, cari n'au voit să o recunoască cu nici un preț; face apoi amintire de rezultatul sesiunei dietale espirate și de neîncrederea cehilor bătrâni în puterile lor, neîncredere provenită mai ales prin atitudinea îndrăsnită a cehilor tineri.

O parte însemnată a presei italiane e de tot necăjita asupra monarhiei noastre din cauza, că guvernatorul din Innsbruck a disolvat societatea italiană „Pro patria”. Disolvarea societății s'a făcut sub pretext, că ea ar urmări scopuri iridentistice, și spre acest scop este ajutată din partea societății „Dante Alighieri”. Disolvarea societății a produs de tot rea impresiune întrăga Italia, mai ales că nu se acceptă ca tocmai în Austro Ungaria, care întreține relații atât de intime cu Italia, să se întâmple. Se afirmă chiar, că disolvarea societății amintite a dat ansa primului ministru Crispi ca să intervină pe cale diplomatică la guvernul din Viena. Crispi însuși se află jignit de acest lucru, nu atât pentru că s'a disolvat societatea, ci mai mult pentru că opoziția folosește acest cas pentru a dă mai cu efect, și a se opune mai cu tare politicei, ce o observă premierul italian.

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Român”

De lângă Cricău, 20 Iuliu 1890. n. Ve rog de redactor să ne dați și nouă puțină ascultare, căci de interes obștesc ve facem împărtășire.

Satul Cricău, precum se știe, e departe ca la un cias bun de Alba-Iulia, și așează la pôlele „Muntii Apuseni”. Locuit numai de români și câteva familii străine: magiari și ovrei. Aici își petrece dilele bătrânețelor și tribunul dela 1848, dl Acsent Severu.

Români ca și în alte părți, sunt desbinți în două confesiuni. Marea majoritate a lor se țin de legea nostră strămoșască, de confesiune gr. or., cu o biserică frumosă, curată și spațiosă, și cu un preot în frunte, vrednic de multă stîmă.

O mică minoritate dintr-înșii, o fracțiune de vre-o 10 famili, se țin de confesiunea gr. cat., vîrbită pe fură în trupul națiunei noastre, de o mână străină, dujmană nouă, cu o mică biserică de lemn, și cu un preot, asupra căruia să nu me pronunț.

Biserica acăsta e un trist suvenir, decât cu tunul se încercă nemernică a impune religie românilui. Acest spirit, atât de prostrivnic intemeierii culturii adevărate pe pămîntul nostru; se pare precum faptele văduvei, a fi hrăniti și astăzi în mod tendențios.

In primăvara anului curent, în două rânduri am cedit în diarele noastre, că la Cricău s'a arangiat anumite conveniri împreunate cu petrecere „în scop filantropic” pentru zidirea unei biserici românesci de ritul gr. cat.

Aci lăsăm să urmeze, ad literam, invitarea ce s'a facut, cu cheltuieli scumpe, pentru a doua con-

venire în scopul amintit. Drept specimen în felul seu

Iată o:

Anunt.

Junii români din Cricău Florian Muntean, Drd. la Academia din Cluj, Enea Barbu, ajutorul de comerț, care a practicat în Alba-Iulia, Brașov și București, cu Iulian Angel, învățătorul în Bucovina, dimpreună cu alți colegi ai lor, aranjăză pe Dumineca Mironositelor una petrecere cu cântări și joc, în cazele advocatului Nicolae Barbu, mare proprietar în Cricău sub conducerea mea; corul vocal va diregeat de profesor și compozitorul de muzică Iacob Murășan, prof. de muzică la instituție din Blaș, cântările în toate limbile patriei sau „Concertul” cu 30 de voci, se va înțepăla la 4 ore postmeridiene durând pără 7 ore, la 8 ore se va înțepăla jocul după programa și ordinea ce se vor stabili și publica la timpul seu, petrecerea se face în scop filantropic, pentru zidirea unei biserici românesci de ritul gr. cath. Intrarea la concert 50 cr.; la bal asemenea 50 cr. de persoană, și numai acele persoane vor putea intră, cari se vor prezenta cu acest ANUNȚ la mână, care servește tot una dată și ca bilet de intrare.

Cricău, 23 Aprilie, 1890.

Acsent Sever,
alesul junilor.

Concert însă a fost numai în idee. Concert... în toate limbile patriei... „cu 30 de voci”

Să rezonăm pe cale dreaptă.

In Cricău, precum am amintit, sunt și vre o căteva familii de confesiunea gr. cath. O fracțiune foarte neînsemnată. Intreb eu acum, ce lipsă are nemul nostru, sau ce folos pote trage din aceea, dacă cățiva însă, ne puneti carul în petrii, recurgeți la căte toate mijloace, ca să nutriti, să cultivați mai departe separatismul și desbinarea între frații din numita comună română, compact română? Resultatul se poate spune în mod hotărît: dauna și scădere din punctul nostru de vedere românesc.

Omeneii chemați, de înalte poziții, trebuie să înțeleagă odată și să inceteze a mână apa pe măra străinilor cu de al de aceste. Er munca ce o desvoltă talentul și brațele lor vînjouse, să o întrebuițeze spre alte scopuri, priințiose binelui comun. Dee ne nouă pace cu acest soiu de poftă. Avem noi terene cătu frunză și erbă, unde munca cinstită se răscumpără cu imbelisugare în folosul obștesc. Si nici de cum nu suntem avisati la rolul cel păcătos de a lucra, cuasi plătiți pentru cauza altuia. Nu se facă dar nimenei rob vederilor sădite cu mășteșuguri în inimă sa, prin cutare crescere străină, ci trăescă și lucru în spiritul nostru. Asta o cerem cu drept cuvînt și păcătuesc, amar rătăcesc, cine nu ține sămă de ea.

Lăsați dar, trebuie să știm, în pace și numita comună. Nu o dăraburiți, nu o desbinăți. Căci așa puneti față în față pe frate cu frate, încât pururea vor rămâne îndușmăniți.

Mai bine cei competenți s'ar îngrijî, ca preotul gr. cath. se i se asigure, acolo sau airea, o existență onorabilă; căci astăzi, cu puținătatea salarizului, ce pote avea din o parohie atât de neînsemnată, ușor e de cuprins, că numai vegeteză și e silici omul să recurgă la mijloace de isvoră joasnice, cum să vorbit și ceteț mai anii treceți. Pe calea acăsta și celalalt preot ar fi scutit de penibila situație, de a avea pururea în cîstele sale, pe un om, care mereu stă cu filial aprins și gata al aruncă în materialul de exploziv, ca se producă turburare între parochieni și să pote pe calea acăsta profita ceva indirect, dacă nu altcum.

Intre asemenea împrejurări nu pote fi vorba de sporii. Aceste sunt ranele națiunei, cari neamănat cer vindecare. Ce i competenți lucre într'acolo, dacă țin la stima

și recunoșință națiunei și viitorime. Acesta să le preocupe înimile și sufletele, atunci vor bine merita; altcum rămân o sarcină grea și insuportabilă pentru noi.

X.

Desvoltarea meserilor în Sibiu în cei din urmă o sută de ani.

(Urmare din Nr. 75.)

De sine se înțelege, că între astfelii de impregiurări, trebuie să simtă deja și meserile consecințe. Cu toate acestea se opină, că în secolul din urmă, în decursul păcatelor celei lungi, lucrările s'ar fi mai îndreptat. Da, însă nu toate meserii s'au îmbunătățit. La 1657 Sibiu avea 99 croitori, la finea secolului al 18-lea mai avea numai 69; de altă parte în loc de 22 măcelari erau 59, cojocari au scăzut dela 68 la 60, clobotarii dela 125 la 111, piilarii dela 37 la 25, pâanzi la 48 la 45, s'au făcut multe de altcum postovarii 27 la 44, măsarii dela 14 la 44, și strugarii dela 5 la 16.

In modul de a-și lucra meseria se simtă deja de pe atunci, că el rămasese cel vechi, în timp ce în acăstă privință se făcuseră progrese însemnate. Ciobătorul și cosăciobătorul încă tot cu peri de porc, ca pe timpul romanilor, pâanzi lăsă să sbore suveica ca pe timpul celor mai primitive răsboie ale fuggeristilor, și olarii și făcea oale totașă ca și protopărintii sei pe timpul emigrării poporilor.

In acestea urmă: că noi (săi) înainte de acăstă cu o sută de ani ne aflam la aceeași răspântie ca și acum, și că din lipsă de curajul de atunci de a face o faptă decisivă, și din lipsă de cunoștință despre ceea ce ar fi trebuit să facem, ni s'au impus după o sută de ani, lupta în mod cu mult mai intensiv și pentru cei într'aceea mai slabici și cu mult mai pericolosă. Guvernul însuși nu scia cum să ajute, deși intenționea de a veni în ajutorul comerțului și meseriei nu se poate nega.

Poate atunci tehul cel mai tare era al cismarilor cu 75, și al ciobătarilor cu 76 membri; ambe la oalătă 151 (1657), cu 125 măestrii, zidarii cu 70, cojocarii cu 60 măestrii (1857: 8 și 68). Cesti din urmă, adăcă cojocarii, erau în cărtă aprigă cu măcelarii, pentru că nu voiau să depindă dela acestia, ci să cumpere peile de miel ori de unde le vor adăcă ei căstigări în fine permisiunea ca și ei să pătă „tăia miei”. Pânzari erau 45, postovari 44, boboari 43, croitori 69. Tășteria era în Brașov mai înflorită. Acolo se aflau 135 pâanzi, numai 35 postovari, 34 croitori, 30 măsari la 1797, care cerău ca să se sistene primirea de măestri noi, pentru că cei de atunci ar fi de ajuns, la ceea-ce însă guvernul nu s'a învoit. In Sibiu se mai aflau încă: 16 strugari, 37 putinari, 26 pâzări, 19 covaci, 21 lăcătuși, 28 săpunari, 11 funari, 15 olari, 24 bruturi și 2 conditorii, cari n'aveau teh.

La contemplarea acestor cifre nu este ertat să uităm, că ele aparțin necondiționat în semnătă tot atâtea familii săsesci! Fără îndoile, că nu la toate le merge să de o potrivă de bine. Capital mai însemnat, cunoștințe mai adânci, o diligință mai activă, și acă acum le au căstigat la unii un număr mai mare de măstări și lucru mai rentabil, însă fiecare din ei era în stare a-și fiină casa în mod onest cu căstigul muncei sale.

Firesc, că pretensionile vietii erau mai puține ca acum; imposițile publice mai mici, și dăriile ce ni le impunem noi însă cu mult mai mici ca în diau de adă.

Cu mijloacele, de care dispuneam pe atunci, am fi putut să lucram și pentru viitor, însă acestea pără fi de priso. În decurs de 40 ani numărul meseriașilor creștește în Sibiu cu una a treia parte. La 1829 erau în tehuri 1338 măestri, și dacă se adăuga și cei cari nu aparțineau la niciun teh, erau în cîfră rotundă cel puțin 1400 măestri.

In anul 1834 intră cel dintâi vas englezesc cu marfă pe Dunăre la Galați și Europa începă concurență în Moldova și Valachia. Atunci se începe lupta, care astăzi a ajuns la culme. Iute a fost înălțatul esportul obiectelor scumpe din Transilvania și cătăva timp a mai putut satisface trebuințele ordinare, eră astăzi suntem respinși și de pe acest teren.

Mult a contribuit la acăsta și desvoltarea progresivă a cultură mai înaintată a poporului valach moldovenesc, un progres, care acă la noi a fost prea puțină băgat în semnătă. Prejudecătul acelor beatii posidenți încă ne au stricat forțe. Ei se basau pe aceea, că afară de Sachsenland în teră nu există nici o meserie. Si în faptă teheră încă trăia dela noi. Fabricațiunea postavului în Cisnădie se ridicase la o desfăcere în anul 1843 a cărei valoare trecea preste 200,000 fl. Aci în Sibiu nutriau bune speranțe pentru fabricile de stearină, acid sulfuric — vitriol — și cărămidă. Pâzării și desfăcătorii marfa în cantități mari pără pe la Galați și Viena, boboarii în Bănat, Croația și granița militară. Luminăriile de său sibiene erau renomate, și târgul de său putem dice mare. Productele meseriașilor cunoscute sub numirea „brașovenii” pentru trebuințele de către deșteptăre se exportau din teheră întrăga la Moldova și Valachia, și valoarea a acestui esport se evalua la 1 milion 24.000 fl. m. c.

Incepă însă a se simi înălță de pe la 1840, că meseriașii dău înapoi. In Brașov erau la 1798: 43 tehuri și 1227 ateliere (Werkstatt, mihiu), 3 meseri fără teh, cu 709 sodali, la oalătă 1936 măestri; dar deja la 1844 se numără numai 38 tehuri și 9 meseri din tehuri, la oalătă cu 1256 măestri! Aceea și proporția se afă și în Sibiu.

Relațiunile încă au contribuit la acest regres, însă contemporanii se plâng: „Că sasul și-a pierdut spiritul de odinioară de negoț și întrreprindere. Oneștitatea lui antică germană și lealitatea ajung pără la egoism!” Nu se poate admite a descărcă totă vina pe împrejurări. Noi am rămas înapoi. Anul 1848 ne a surprins.

De atunci încă meseriașii decad tot mai mult. Despre cause se dau deslușiri în raportele camerelor comerciale și profesioniști. La fiecare meserie espunerea cauzelor începe cu observarea stereotipă: „Tehul se plângă de concurență, ce i se face din afară“. Ca ilustrație pentru repede decadere a meseriașilor ne poate servi îngrozitor exemplu, ce ni-l ofere pânzăria în Sighișoara. La 1852 tehul pânzărilor numără 191 măestri cu 126 sodali la 357 răsboie și la anul 1856, va se dică după 4 ani, din cei 217 măestri și mai pără meseria independent 52, și după 15 ani de abia mai rămase unul singur din teheră la ce-

remonia usitată cu ducerea lădiței hului, la care cu puțini ani mai nainte participaseră aproape la o jumătate mie de oameni.

Pe baza unei statistice comparative se constată, că în Sibiu astăzi se ocupă cu meseriaile 853 indivizi, în comparație cu 1889 un scădere de aproape 200 meseriași, ér' cu anul 1829 un scădere de mai mult cu una din trei părți!

Faptul acesta devine și mai lugubru, dacă se ia în considerare, cu câte greutăți au a se luptă și acești 853 meseriași ce ne au mai rămas, din cauza miseriei economice și căci din ei sunt numai cu numele măestri de sine sătători! Din acești 236 lucră fără sodali, prin urmare în măsura cea mai restrinsă, 114 din ei plătesc dare de 5 fl.; 71 din cei cari lucră cu sodali și plătesc o dare 10 fl. Ne mai isbesce încă și o altă schimbare. Cei 1400 meseriași din anul 1829 erau tot curați; astăzi între cei 900 meseriași numărul 271, cari nu sunt nemți.

Pentru acăstă apunere a meseriailor ne ofere puțină satisfacție marele număr al comercianților din Sibiu, între cari nu numărul pe toți cei 253 neguțători înscriși în registrul firmelor neguțătoresc (intre cari 100 negermâni), ci numai vre-o 100 neguțători adevărați, nu 66 sfârnari (Greisler) și 15 tandlări (neguțători cu vechituri), a căror înmulțire încă este un semn de regres.

In 1789 era în Sibiu numai un toptangiu, sau engrosist (Grosshändler), un anume Stefan Isacu în strada urezului și 12 detailiști, între care 7 săși, cari toți își aveau boltă lor, cu numiri după stilul vechiul „éléphant brun“, la „leu“, la „tigru“ etc. In anul 1829 erau 23 comercianți, în 1844: 27. Boltașul trebuia să întreprindă pe atunci călătorii lungi la Pesta și Viena, care erau periculose și grele, pentru că să și facă cumpărările de lipsă.

Dela 1850 încecă numărul comercianților să înmulțească aici în Sibiu. Nici sighișorul nu mai incremenescă astăzi, ca pe la începutul secolului acestuia, când orașul întreg era în agitație, că la grecul bumbăcariu Petco s'a ușurat dintr-o dată 12 căpățini de zahăr.

Preste tot astăzi circulază mai mult capital în comerț ca mai nainte. In 1797 comercianții din Brașov aveau învestit în comerț un capital de 80.000 fl.; în Sibiu erau cu mult mai puțin capital în comerț.

Până la începutul anilor 1870 pe când drumul dela Viena trecea prin Sibiu, acesta trimitea mărfuri într-o mare parte a țării. Pentru comerțul cu fer d. e. era Sibiu un centru, din care se provedeau o parte a Valachiei, într-un sud și vestul Transilvaniei.

De atunci încecă să chimbă situația în favorul nostru. Aci se poate urmări o dezvoltare paralelă la meseria și la comerț. Amândouă acestea au suferit prin aceea, că fabricantul, comerciantul mare s'a pus în relații nemijlocite cu consumenții, o dezvoltare acăstă, al cărei efect a fost, că s'a înființat bolte și acolo, unde până acum n'a existat.

Acăstă ne face să observăm o apariție generală în dezvoltarea țării noastre, care a devenit pentru meseria noastră săsescă și pentru comerțul săsescă și pentru sezonificativă: și că devine pe de către ce merge tot mai sezonificativă, un număr însemnat de comune rurale să afluă în stadul, de a se preface în comune urbane, lângă vechile orașe, care erau centrele esclusive pentru meseria și comerț, se constituiesc centre noi, pentru cercuri mici, dar destul de mari, pentru că perderei lor să fie simțită în meseria și comerțul aceleia cătă, la care au aparținut până acum. Până la anul 1848 Sibiuul proovedea nu numai cu aceea ce mijlocea comerțul de pe atunci, ci și meseriaile, cel puțin cu o parte trebuințele unui cerc mare, ce se întindea la Orăștie, Sas-Sebeș, Sighișoara, Mediaș și în parte Cohalm.

Mai întâi orașele s'a emancipat, făcându-și comande de direct, și acum dezvoltarea a mers și mai departe: cercuri mai mici s'a consolidat, Agnita, Birtanul, Săliștea, s'a prefăcut în centre, care au detras Sibiuul o parte din desfacerea mărfurilor sale. Lângă Sighișoara s'a dezvoltat Odorheiul, nu de mult numai o comună rurală, astăzi oraș, care au tras la sine în parte comerțul odinișor săsesc în sprijinul săcuiescă și care de sigur va înainta și mai mult. Și țara noastră întrăgă, cu centrele și emporiile sale a fost trasă în marele cerc al comunicării lumii întregi și am ajuns să fi o mică parte a întregului, încrezând de a mai avea viață independentă de odinișor.

Cu un cuvânt, comerțul și meseriaile noastre au suferit forțe greu prin perderea esportului, și astăzi ambele se văd în fața pericolului de ale perde și înăuntru, și încă în două direcții, fiind restrinse din ce în ce mai mult la localități singuratică, unde marfa străină le face concurență. Acele cifre însărcinătoare comunicate mai sus sunt probe evidente, care ne arată, până unde am ajuns în acăstă privință! Impărtășit de:

J. G. Barbu.

Varietăți.

* (Donație pe săma scălei.) Ilustratarea Sa, dl Antoniu Mocsnyi de Foen a donat pe săma scălei noastre din Batta suma de două sute florei v. a.

(Corul d-lui G. Musicescu.) După cum suntem informați, corul metropolitan din Iași, mână va executa cântările liturgice în biserică noastră din suburbii Iosefin, ér Dumineca va face o excursiune la Săliște, cu care ocazie și acolo va executa cântările liturgice, aranjând după amédi și un concert.

Atragem atenția publicului nostru cetitoriu, ca se nu intrelase ocazia de a se desfășa în frumusele prestații ale acestui cor.

(Postal.) Direcția postală-telegrafică din Sibiu scrie concurs pentru ocuparea unui post de servitor de clasa II a la oficiul postal din loc cu un salar de 460 fl. și hainele trebuințioase. Cerelele au să înainteze până la 10 Septembrie numitei direcții.

* (Proces de presă.) După cum ceteam în „Gazeta Transilvaniei“ procurorul reg. din Murăș-Oșorheiu a intentat proces de presă „Gazetei Transilvaniei“ și diariului „Tribuna.“ Procesele se vor pertracta înaintea curții cu jurați din Cluj. Dinea pertractării pentru „Gazeta Transilvaniei“ e 14 August a. c. st. n.

* (Societatea presei.) Sâmbătă seara membri activi ai societății presei s-au întrunit în sala băilor Eforiei spre a alege comitetul de 9 persoane, cari să conducă societatea presei pe cale de prosperitate.

Se proclamă apoi de membri activi din N. Filipescu, Laurian, Bibicescu, Minovici și alții cari, deși în momentul de față nu sunt în capitală, dar totuși au declarat, prin procurator, că aderă la toate decisiunile, ce se vor luă în adunările societății presei.

Se procede apoi la vot pe scrutin de listă. Votăză 35 din membri. Majoritatea prin urmare a fost de 16 voturi. La despunerea scrutinului se proclamă aleșii în comitetul societății presei din N. Bibicescu, Laurian, Damă, C. Bacalbașa, Soco, Ionescu-Gion, Miron și C. Stefănescu.

„Timpul“.

* (Lumina electrică la Sinaia.) Dumineca în 8 l. c. precum fusese hotărât, s'a inaugurat instalarea luminei electrice la Sinaia. Succesul obținut a fost desăvârșit. Cele două deci și patru de lampă electrice de sistem Siemens din Viena dau o lumină constantă, alburie și nesupărătore ochilor. Fe-care lampă are puterea a două mii de lumini. Costul întreg al instalării e de 45 mii de lei, cari se vor plăti în cinci ani, ér prima rata se va plăti preste două dile, adeca că la de cea după reușita primei experiențe. Condițiunile contractului au hotărât, că trebuie să se cheltuiescă pe căi de cărbuni; ceea ce se va consumă preste acăstă cantitate, se va plăti deosebit. Aceeași instalatie Siemens funcționează și la palatul Peleș și a costat 2000 de lei. Aspectul Sinaiei la lumina electrică este fermecător, bulevardul Ghica, parcul hotelului Cairaman, aleile ce duc la Peleș, vilele cochete, castele sub raidele acestei dulci lumini resfrâng până în depărtare de piscini, pe vâl, pe copaci și pe potecele misterioase și încăntătoare ale Sinaiei. M. S. regele a fost încantat de inițierea, ce dă lumina electrică Sinaiei și-a exprimat satisfacția sa d-lui Blaremburg, pe care l-a oprit la dejun în castelul Peleș.

De acum dar încă un nou farmec pentru Sinaia.

* (Cultura vermicilor de mătase în Remetea lunca se scrie „B. și Scălei“ următoarele: In două numere a prețuitului dvostre diariu, ce-l redigiați, s'a atins despre folosul cultivării vermicilor de mătase, care este netăgăduit; și tocmai pentru acăstă la inițiativa dlor învățători Ioane Blidariu și Lazar Oprin din Răcăita, Ioan Stefanovici din Monostor și subscrisului, acest soiu de cultură s'a întrodus și în aceste părți ale diecesei prin casele mai multor familii de ale poporului nostru, având în genere estimp, ca la început, un căstig de până la 200 fl. bani la moment ridicări pelângă cuitanță din visteria statului. Si poate ori cine presupune, că acăstă sumă nu e un venit de nu sciu căt la atâta famili, dar pe atât a prins de bine, pentru că acest soiu de căstig a fost tocmai pe timpul lucratului cucuruzului și a secerii și etă că puțini plugari cultivatori de mătase își pot săli lucrul câmpului cu spese de mătăsărit. Ér și un căstig moral intelectual și economic adăugă învățători ori preotul naivitatea poporului seu, prin impopularea cultivării mătăsăritului, pentru că poporul nostru în unele părți n'a avut ideea, că din ce se face mătase de este așa scumpă și totuși a dat bani grei pe năfrâmi lucurișoare; prin introducerea culturei vermicilor de mătăsă înse să convinge mereu și poporul, că deu aci, mai mult măestria lucrului, ér nu trănicia negoțiului ca atare se plătesc cu bani grei din punga țăranului, cu ușurință cătră punga sa.

Corul metropolitan din Iași.

Despre concertele aranjate în Brașov de corul metropolitan din Iași, diarele din Brașov scriu în următori mod:

„Gazeta Transilvaniei“: Am promis, că vom reveni asupra producționilor escelentului cor bisericesc din Iași.

O facem acăstă cu adevărată plăcere, căci avem să înregistram un rezultat splendid al muncii și al talentului în domeniul muzicii noastre bisericesci și poporale române.

Domnului Gavriil Musicescu, simpatizantul dirigent al corului metropolitan din Iași e a se mulțumi cu deosebire acest rezultat. Cu o rară dibăciă, cu adenei cunoșințe musicale și cu multă stăruință, paciență și diligență i-a succedut Musicescu a-și creă un cor, care se fie la finalitatea cerințelor artei musicale. Pe lângă o scolă fără bună, corul d-lui Musicescu se mai distinge și prin predarea corectă artistică, prin exactitate și precizie rară în execuție, prin putere, vioiciune și dulcetă în nuanțarea vocilor, dela notele cele mai adenei și forte, până la pianismul cel mai înalt și gingaș.

Ceea ce dă acestui cor un deosebit farmec, sunt vocile încântătoare de copii, dl Musicescu a scutit se le cultive și să le utilizeze cu rară pricepere, și cu mult succes. Dar mai pe sus de tōte este farmecul, care nu se poate descrie și care îsvoiesc din spiritul adevărat românesc, în care sunt esecute și predate cu deosebire cântecele populare române, care formeză fară îndoială partea cea mai strălucită a prestațiunilor corului d-lui Musicescu.

Pe lângă execuție, atenția aici fără mult dela armăzisarea diferitelor bucăți populare, drăgușe, grațioase și încântătoare. Si în privință acăstă am obseruat cu bucurie, că dl Musicescu s'a desbrăcat de oia cea nisună de a voi să apară în haina clasicităței străine și se mulțumește a îmbrăca simplul, dar frumosul și grațiosul costum al cântecelor populare române, care devine clasic tocmai prin originalitatea sa, și păstrând ritmul gingaș românesc, îl legă într-o armonie de voci, care prin dulcetă și puterea ei irezistibilă însuflă nu numai pe românul cel ce simte împreună cu cântăreții, ci și pe străin.

Corul d-lui Musicescu, precum s'a prezentat aici, este compus în total de 34 persoane, între cari 20 bărbați și 14 copii de diferite etate, dela 8—14 ani. Vocile să se împart astfel: 8 sopraniști, 7 altiști, 8 tenori și 10 basi-baritoni.

Precum scim, dl Musicescu a dat aici cu corul seu 2 concerte în sala hotelului Nr. 1, cu diferite programe. Noi vom aminti din amândouă pieșele cele mai remarcabile.

Corurile bisericesci: concertul al doilea „Innoiesc-te nouă Ierusalime“ de Musicescu și „Angerul a strigat“ au făcut o adenea impresiune asupra audiorilor și au justificat toate asteptările noastre, precum și bunul renume al acestui cor bisericesc, care, cântând alături în biserică metropolitană din Iași cu vestitul cor rusesc al lui Slaviansky, a esit învingător.

Intre pieșele clasice, notăm aria din opera Alcina: „Verdi Prati“ de Haendel, apoi „Aria di Chiesa“ (Preghiera) de Stradella, și „Adio“ română de Schubert, tōte trele intonate pentru cor de dl Musicescu. Prin efectul extraordinar cu care a cântat aceste trei pieșe, dar mai ales în cea mai dificilă „Aria di Chiesa“, corul d-lui Musicescu a dovedit, că a pătruns pe deplin și musica clasică și scie să treacă cu ușurință și peste cele mai mari dificultăți ale predării artistice, ér în română „Adio“ de Schubert, dl Musicescu ni-a prezentat cel mai perfect ansamblu.

In tōte aceste pieșe, dar mai ales în aria „Verdi Prati“ de Haendel s'a distins și frumosul voce de bas, între cari se amintim admirabilul bas al d-lui Mihăilescu, care prin puterea și claritatea sa ne a surprins pe toți. Cu laudă trebuie se amintim și prestațiunile baritonistilor, între cari se distinge dl Petrovici, cu frumosul seu bariton, ce l'am putut cunoaște mai ales în solul seu din opera „Atilla“ de Verdi.

Dintre imnuri a produs cel mai mare efect imnul „copiii ai patriei iubite“ musica de Musicescu.

Rămâne acum să vorbim de execuțarea cântecelor naționale, care n'a mai lăsat nimic de dorit și a format astfel partea cea mai mare strălucită a acestor frumos concerte. Mărturisim, că aici alegerea este foarte grea, nu scim care dintre cele vre-o 12 bucăți cântate de cor, a fost mai mult gustată de public, căci aplauzele nu mai incetau și apărătoarele tōte cântecelor au trebuit să fie repete. Mai mult ca tōte pare a fi electrizat pe audiori „Răsăi lună“ și „Nevasta care iubesc“, ér cântecul „Vedi tu stăua“ se poate alătura cu mândrie lângă română lui Schubert în ce priveste exactitatea și nuanțarea fină în predare.

In ambele sări am rămas pe deplin satisfăcuți și mulțumiți de adevărată plăcere artistică, ce n'a procurat-o corul d-lui Musicescu, însuflându-ne totodată cu cântecelor naționale.

Corul d-lui Musicescu a mai cântat Dumineca dimineață în biserică Sf. Nicolae, ér seara în biserică dela Zernesci, unde a dat și un concert, despre care vom mai vorbi.

Incheind, mulțumim din inimă d-lui Musicescu, că n'a dat ocaziei a audii corul seu escelent și i dorim, se întimpine din partea societății române cel mai mare sprinț, cel merită pe deplin și de care are lipsă spre a putea înainta cu curaj și cu stăruință tot mai mare, pe cărarea cea frumosă și laudabilă, pe care a apucat.

„Kronstädter Zeitung“: Sub conducerea d-lui G. Musicescu, a avut loc Sâmbătă în sala dela „Hotel-Central 1“ la repetițile rugării, al doilea concert al corului metropolitan din Iași, care ne a mulțumit pe deplin. Execuțarea corurilor, între cari cu deosebire frumosă română de Schubert „Adio“, care a fost corect armonisată de dl G. Musicescu, precum și dintre cântecele poporale, „Văli tu stăua“, n'a lăsat absolut nimic mai mult de dorit. In general vorbind, au fost toți numerii escelent studiați și e o adevărată bucurie a înimii a audii căt de fin au fost execuțate nuanțele. Dacă mai avem ceva de amintit, nu putem și nu trebuie să uităm frumosul și puternicul voce de bas, cari au dat corului coloritul frumos. D-lui Musicescu nu-i putem decât a aduce cea mai mare mulțumită pentru plăcerea artistică, carea n-o aferit prin producția corului seu.

„Brassos“ scrie următoarele: Sub conducerea dirigentului G. Musicescu a aranjat corul metropolitan din Iași Joi în 24 Iuliu concert în sala dela „Nr. 1.“ Cu acest concert, care s'a inceput încă la 6½ ore, în același timp când concertul de pe promenadă încă desfășură publicul, escelentul dirigent a răspuns cu un curajos propriu. Cu tōte că nu a fost tocmai norocosă alegerea timpului pentru concert, și însoțușii sesonii fiind nefavorabil, totuși un număr frumos de public intelligent a umplut sala, care păna la unul cu insuflețire incorectă a însotit producționea. Concertul s'a inceput cu cântări bisericesci, a trecut apoi la arii de operă și s'a terminat cu cântecul poporale românesc. Publicul n'a putut admira din destul instruirea extraordinară a acestui cor rar și prestațiunea musicală admirabilă a conducătorului. Cu tōte că în acest cor au cântat și copilași mici abia de 8—9 ani, armonia cu care au cântat, a fost de totul admirabilă. Cântările bisericesci și musica grațiosă a lui Haendel a scutit să le predea tot cu atâtă artă precum au cântat cântecelor românesc simple, energice și preste măsură grațioase, cu care și-a încheiat plăcute producționile. D-l Musicescu mai dă adi un concert, care îl recomandă cu cea mai mare caldură amicilor nostri cântăreți și musicali.

Loterie

Nr. 52.

[380] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de profesor la gimnasiul public român gr. or. din Brad cu specialitatea: limba magiară și latină și literatură; eventual limba română și latină și literatură.

Să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Salariul anual impreunat cu acest post, dacă concurenții au censura, e 800 fl. și decenalele de căte 100 fl.; în lipsa de censură însă salariul este de 600 fl.

Concurenții își vor adresă petițiile lor către comitetul gimnasial, instruite cu următoarele documente:

a) că sunt români de religiunea greco orientală;

b) că au purtare bună;

c) că au cuaificătuna prescrisă de art. de lege XXX din anul 1883 §§ 30 și 61, în combinare cu dispozițiunile bisericesci relativ la cuaificătuna profesorilor dela institutie medii confesionale.

Comitetul reprezentanții gimnasiului public român gr. or. din Brad.

Brad, la 4 Iuliu, 1890.

Vasiliu Dănișan,
președinte.

Nr. 302.

[388] 2—3

CONCURS.

In scopul îndeplinirei definitive a postului învățătoresc vacant la școală parochială gr. or. din parochia Șuramare, prin acesta să publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foia arhiecesană, „Telegraful Român.”

Nr. 267. [389] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch din parochia de clasa a III-a Blăseni-Plaiu să scrie pe baza venerabilei resoluțiuni consistoriale dto 25 Aprile 1889 Nr. 2239 B. concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele statorite în sinodul parochial dela 1 Iuliu a. c. dau în total sumă de 409 fl. v. a.

Concurenții au și substerne cererile lor în terminul deschis, instru-

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. 200 fl. în bani dela popor prin repartițiune.
2. Cuartir natural, 2 încăperi în edificiul scărlei, și
3. Lemne de foc după trebuințe

Repartițiunea în bani se va încassa prin direcțiunea scolară locală, și anume: la înmatriculare dela fie-care elev căte un floren, éră restul în două rate: una la 1 Ianuariu și a două la 20 Aprile.

Dela concurenții, pe lângă cuaificătuna generală prescrisă, se cere, ca să fie bine esercită în canticile și ritualele bisericesci, fiitorul învățătoriu deobligat fiind a ținé strana la serviciul divin Dumineca și sârbătoarea.

Cererile concursuale instruite cu documentele prescrise, să se adreseze la subscrисul sub durata terminului indicat.

In contelelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sibiu, 6 Iuliu, 1890.

Ioan Hannia,
adm. protopopesc.

ite conform legei, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

In contelelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or al Zărandului.

Brad, la 3 Iuliu, 1890.

Vasiliu Dănișan, protopres.

Sz. 3661/890 polg. [378] 3—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi királyi törvényszék által ezennel közzététik, miszerint Orosz Rusi János és társa Vidrátszegi birtokosok által beadott kérésük folytán Vidrátszeg község határának általános tagositásának megengedhetősége feletti tárgyalásra a határnak 1890 szeptember 25-re dél előtt

10 órára tüzetik ki Vidrátszeg községebe a helyszínre a községi iroda helyiségebe; ezen tárgyaláshoz összes érdekeltek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy a meg nem jelent felek ugy tekintetnek, mint a kik tagositásba beleegyeznek.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek

1890 július hó 9-én tartott üléséből.

Nagy Lajos,

elnök.

Májai,

jegyző.

Publicațiune.

Pentru închiderea cimitirului bisericiei greco-orientale din Răsinari cu stachete de fer în lungime de 350 metri, se scrie licitație minuendă, careva va avea loc în cancelaria comunei Răsinari la 5/17 August 1890 la 3 ore p. m.

Prețul strigării e 3,600 fl., după care sumă licitanții au a depune vadiul de 5%.

Celealte condiții se pot vedea de împreună cu planul pănă la dină amintită în cancelaria comunei Răsinari.

Răsinari, în 8/20 Iuliu, 1890.

Comitetul parochial gr. oriental.

Bucur Dancășanu,
președinte.

[387] 3—3

„ALBINA“ institut de credit și de economii în Sibiu.**Publicațiune.**

în sensul art. de lege XXXVI din anul 1876 §. 29.

1. Suma scrisurilor fonciare puse în cereu-
lațiune, cu dină de 30 lunii 1890 e de fl. 1,171,000.—

2. Pretensiunile institutului de împrumute
hipotecare, cari servesc de acoperirea acestor scrisuri fon-
ciare sunt de fl. 1,183,152.29

3. Valoarea hipotecelor, luate de basă la sus-
numitele împrumuturi hipotecari este de fl. 5,352,000.—

4. În sensul § 97 din statute, fondul special
pentru asigurarea scrisurilor fonciare e de fl. 280,492.36

Sibiu, în 1 Iuliu, 1890.

[391] 1—1

Direcțiunea.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Budapestă—Predeal				Predeal—Budapestă				Budapestă—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapestă				Copșa mică—Sibiu			
Tren accele- rat	Tren accele- rat	Tren de per- soне	Tren de per- soне	Tren accele- rat	Tren de per- soне														
Viena	3.25	8—	10.50	—	Bucuresci	7.35	—	4.45	Viena	8—	10.50	3.25	Teiuș	—	11.59	4.51			
Budapestă	9.25	2—	7.35	6.10	Predeal	1.08	—	4.10	Budapestă	2—	8.15	9.40	Alba-Iulia	—	1.39	5.27			
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	—	4.50	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vîntul de jos	—	1.56	5.44			
P. Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	—	5.50	Arad	8.10	3.50	5.27	Sibot	—	2.23	6.06			
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	2.43	4.00	—	10.32	2.20	4.10	5.50	Orăștie	—	2.49	6.28			
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apăța	3.12	4.44	—	11.18	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	—	3.37	6.56			
Rév	3.33	8.16	4.31	3.40	Ágostonfalva	3.47	5.47	—	11.51	3.05	4.46	9.23	Deva	—	3.53	7.26			
Bratca	—	—	4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35	—	12.27	3.23	4.58	6.34	Branicica	—	4.18	7.48			
Bucia	—	—	5.14	4.25	Hașfalău	5.25	8.12	—	1.35	3.39	5.16	6.52	Ilia	—	4.43	8.10			
Cincia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47	—	1.59	—	5.38	7.17	Gurasada	—	4.53	8.20			
Huidedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopole	6.12	9.29	—	2.32	—	5.53	7.33	Zam	—	5.21	8.48			
Stana	—	—	6.38	5.49	Mediaș	6.33	10.10	—	2.59	—	6.33	8.20	Soborșin	—	5.56	9.17			
Aghireș	—	—	6.59	6.17	Copșa mică	6.46	10.32	—	3.13	—	6.58	8.49	Bérzava	—	6.46	9.54			
Ghribou	—	—	7.11	6.28	Micăsasa	—	11.01	12.04	3.33	—	7.22	9.16	Conop	—	7.02	10.09			
Nadișul ung.	5.49	—	7.24	6.44	Blaș	7.22	11.87	12.32	4.03	—	7.38	9.32	Radna-Lipova	5.49	7.36	10.38			
Cluș	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.51	12.23	1.06	4.36	—	7.54	9.51	Pauliș	6.06	7.50	10.51			
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Teiuș	7.58	1.23	1.30	5.06	—	8.43	10.44	Gyrok	6.24					